

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Jacobi Wimpfelingij Schletstatensis Elegantie maiores

Wimpfeling, Jakob

[Heidelbergae], 1499

De coniunctionibus

[urn:nbn:de:bsz:31-131221](#)

Lottiunctionibus

tus Rome. oriūdus a placētia Itē nati Carthaginē; oriūdā Syracusis
id est a Syracusaniis origine trahentes vñ fuerunt parentes. Lau.

Pacificatus sum pacē feci; pacat⁹ sum in pace sum. vñ ab armis recessi; pla-
catus sum; vel ab indignatione animi ad lenitatem redi⁹ vel aīo leni sui. Lau.
Partus. a. u. i. acquisitus. vñ imperante Augusto parta est yniuerso or-
bi pax sic et paro peperi sepe pro acquire acquisiū.

Passis velis passis et expassis manib⁹ veteres dixerunt etiā a verbo pan-
do et significat q̄si diductis arq; distentis. Aul. Preclu⁹ sup⁹ affectus.

Potius sum etiā cū ḡo apud historicos reperit. Proinctus. i. expedit⁹.

Prēlens animus dicitur p̄ sens arq; excelles Prēlens remediu⁹ p̄ sens fr̄o
id est potēs et in primis efficac⁹ p̄ sentissimum periculū. p̄ sentissima medicina; re-
mediū et venenū p̄ sentissimum (qd etiā p̄ sentaneū vocatur) quia statim aut sa-
nar aut occidit. Lau.

Relictus. p eo qd sup̄est ponit⁹. vñ null⁹ locus sup̄est: melius nullus locus
relictus est. au t nihil loci relictū est. i. null⁹ locus: up̄ra primū p̄ceptū de noīb⁹

Rogatum te velim pro rogo eleganter ponitur
Venio perit⁹. p eo qd ē v̄o petiti⁹: v̄o orat⁹; p eo qd ē venio orat⁹. L.

De Coniunctionibus.

Coniunctiones sibi adhēretes nō nunq̄ ornant. vñ Enim uero: sin-
cere. Et et arq; non solū copulatiue sunt sed etiam valēt quantum
aduerbiū q̄: vñ alter ego feci arq; tu: significat em̄ alter q̄ tu.
Auli Bel. libro. x. ca. ultimu⁹. et Nonius Mar.

Alio qui. alunde: puta in alijs rebus; in alijs negotijs vel pro cōsimilib⁹
vñ noui molestus esse litteris meis alioqui laboranti morbo. At pro sed p
saltrem quoq; scriptum inuenitur.

Et pulchre germinatur. vñ vir est et doctus et iustus. hoc est nō solū doctus
sed etiam iustus. Item te admirantur et cives et hospites Lau.

Et si quanq̄ indicatiu⁹. Quāuis licet subiunctiu⁹ postulant: et hoc in p̄n
cipio orationi: epistolaz. libroru⁹. Lau. Gal. Nulli principio sententie indica-
tiu⁹. post vñ principium etiā coniunctiu⁹ admittit. De primo: vñ nisi forte pu-
tamus denēt p. Scipionē fuisse. De secundo. vñ vapulabis nisi caueas. Lau.
Nulli preter et p̄ter q̄ etiā si hoc nomen aliud non p̄cesserit bene sequuntur
Secus de quā qd quidē hoc nome aliud ante se desyderat. vñ Quid est aial
nisi corpus cū aia concreta recte et latine. Quid est aial q̄ corpus cū aia con-
cretum: non recte. addi enim debet aliud. Lau.

Porro pro vero vel autem. vñ Age porro: pro age vero. Sed hoc interest.
q̄ porro potest esse prima particula locutionis. non sic yero. Lau.

Quando pro quonia vel quia. Nonius Mar. et Feltus Po m. et Lau. lt.
ij. ca. xlvi. Sic et quādoquidē. L. ibidē. Eiusdē significati est quatenus: vñ q̄te
nus negat nobis diu yuere: reliquamus aliquid quo nos. vixisse testemur.
sed Cicero dicit quatenus pro inquitū sicut ea tenius p̄ intantū. Lau. ibidē.

Itē itidē. idē significant. Nempe frequenter interrogatiue ponit⁹.
Quanq̄ quamvis. Sup̄a et si. Que coniunctio endinica cōmunitati
per 3 scripta postponitur similius casib⁹. vñ in sequentia. Hermanni contracti
alemanni de b̄a virginē. Fac igni sc̄to patrisq; verbo. vñ idōre corrigit p̄t.

Quidē accipit ad distinguendas res vñ ego quidē Rome sui. tu vñ Achē-
nis. Sumit etiā quasi p̄ exceptionē illius qd affirmas. vñ ab optimis illis q̄
dem viris. sed non satis eruditis. Tertio sumitur quando plenus est sermo

De

nulla confititione sequente. vt Cicerone aut pauci aut nullus (qd quidem magis credo) fuit eloquentior. Lau. Glalla.

Quin p. quin etiam siue atq; etiam. Itē p. vt nō. et sic desiderat subiunctiū p. bū. idēz nō p̄ncipale. Lau. Ea particula quin vti possimus increpādo: in terrogādo: exhortādo: confirmādo. Aul. ge. li. xvi. ca. xiiij. vide sup̄ de aduerbijs dummodo altera plena oratio precesserit. Lau.

Quod pro vtrrā ponit: h̄. p. q. venustus. vt Oro librū tibi a me cōmō o datū mibi reddas: et id qdē te factus spero q. tu illo nō indigas. q. i. q. de q.

Quoniā pro postf. Festus Pompeius. Quo q. p. etiā (vide Lau. partem sibi patria vendicat. partē amici. Que etiā geminat preserium in carmine. Vir. O rex hominumq; ducumq; Lau.

Salte vñmūr cū aliqd petui nō imperamus. et aliquid extremit̄ petim⁹ qd negare minie deceat. vt significet qsi ad minus. vt si nolis reddere yñmūr sum ipolum: saltem minimum partem reddas. Aulus gel. li xii. ca. xiiij. In eadem significatio sumitur vel. Sane supra de aduerbijs

Salicet et videlicet sumit apud vulgaris. p. vt vel vñpote: cū exēpla ponit prudētia: iustitia et c. At melius sumit p. amaritudinē quādā cū derisu p. mīra. Vir. Salicet his supis labor est. Ter. Id populū curat salicet. Lau.

Sin. p. si vel. p. sed si un secunda pte orationis. vt Teren. Si illi reliquo eius quasi in sin includas negatio. Lau. Sin aut. i. sed si vel si vero.

Siquidē idē est qd nam. Lau. Glal. Tandē p. virz et tr. Nonius Mar. pponit. vt homo illiteratus est. cui tamē paucos in reru agendaz scientia anteponas. Latinū est: homo illiteratus est. sed cui paucos in reru agenda- rum scientia anteponas. etiam elegans est. Lau.

Lamē sumit. p. statim et p. tandem Nonius Mar. et Festus Pompeius. Vel. p. etiam. Nonius Mar. vt Hanibal fuit imperator v̄l oīm prim⁹ in altera parte questionis: vt male dicitur. Necio si sit aurum vel aurobalū. sed pro vel. ante ponendū est. Laurentius.

Glerum. p. sed. vero autēdē significant et codem in loco ponit possunt. ante edente vñq; aliqua dictione nunq; emi ab his sententia incipit. Lau.

Elidetur supra salicet. Vñq; supra pfecto. Ut supra de aduerbijs.

Te de Prepositionibus

p. Repositiones inter adiectiva et substantiva quandoq; interiātur. Supra de p̄ncip. et fine locu. precepto vi.

Prepositiones interdū casu postponant. Infra de versus et tenus Ab cur duab liquidis l. et r. et cū quando sit colonans cōnungi solerit vt Ab lege. Ab legatis. ab litteris. Ab re. Ab iure. Ab eo. Ab iōne.

Abs vero cū t. vt abs te. Abs tuo. aliquando cum q. Teretius. Abs quo uis homine beneficū accipere gratum est. Lau.

Audiui a patre meo. audiui ex patre meo idem significant.

Ab re. i. sine causa vel sine utilitate. vt haud ab re fore arbitror.

Ad summū melius qd ad maximū. vt ynas abs te aut ad summū binas lrās accep-